

Comarques

Habitatge cooperatiu. Calonge té el projecte més avançat adreçat a la població jove. Però en el punt de mira també hi ha cooperatives de gent gran a Sant Feliu de Guíxols i de persones amb discapacitat a Girona.

Cohabitatge per compartir vida i serveis o per retenir els joves

Alternativa per no dependre dels fills i defugir el geriàtric

Un grup de persones properes a la jubilació estudia, amb el suport de Sostre Cívic, constituir-se en una cooperativa i tirar endavant un projecte de cohabitatge en un antic hotel de Sant Feliu de Guíxols

P.T.V. GIRONA

■ Un hotel de Sant Feliu de Guíxols, construït als anys 60 i ara a la venda, és l'edifici cobejat per un grup de gironins que vol tirar endavant un projecte de cohabitatge sènior, entès com una forma alternativa de viure la vellesa, autogestionada, fora de residències i sense dependre dels fills, que va arrencar el 2016 al Banc del Temps Pont del Dimoni, al Centre Cívic de Santa Eugènia.

Un dels integrants del grup és Josep Maria Ricart, un periodista de Llagostera que viu a Girona, amb bagatge en l'activisme social i membre de Sostre Cívic. Per a ell, el valor del projecte rau en el fet que «promou habitatge cooperatiu sense afany de lucre» que, en la sessió que van organitzar a Girona, va atraure «una quarantena de persones interessades en un model d'habitatge

no especulatiu, per compartir i fer comunitat». A partir d'aquí, van buscar localitzacions amb el propòsit de construir i van trobar l'hotel, que responia a les seves expectatives: tenir costa, CAP i hospital a prop, i bones comunicacions.

El grup està en fase de formalitzar el seu compromís, però ja té un avantprojecte per reconvertir l'hotel en 33 apartaments de 50 m² amb zones comunes i ha mantingut contactes amb l'Ajuntament de Sant Feliu. Ara, l'objectiu principal és arribar a un acord econòmic amb el propietari.

Pili Turon GIRONA

L'economia social i el cooperativisme presenten l'habitatge cooperatiu com l'antítesi de l'especulació immobiliària, la bombolla que el 2008 va esclatar amb la crisi i que ara sembla que torna a agafar aire. A les antípodes hi ha el cohabitatge en model de cessió d'ús, que funciona des de fa anys a Dinamarca, Noruega, Suècia o el Canadà i que entitats sense ànim de lucre com la cooperativa Sostre Cívic estan implantant a Catalunya. A Girona, l'Ajuntament de Calonge ho ha vist com una oportunitat per a la població jove, que marxa perquè no pot pagar els habitatges.

En el model de cessió d'ús, la propietat de l'immoble és d'una cooperativa d'usuaris, que se'n beneficien de forma indefinida i transferible, a canvi d'una entrada inicial -retornable- i una quota mensual assequible.

Calonge va veure en aquesta fórmula una via per afrontar dos problemes: la proliferació de pisos buits propietat de bancs i la pèrdua de joves, que no poden assumir els preus del municipi. El regidor d'Habitatge, Arturo Prades, ha explicat que van «optar per la via creativa» a l'hora de buscar solucions per a un panorama local on la crisi va deixar 5 promocions acabades i buides, que no estan en condicions de vendre's perquè han patit actes vandàlics. I també per actuar davant el fet que «la població de 30 a 38 anys ha baixat dràsticament perquè no hi ha habitatge assequible», tal com ha admès el regidor. Aquesta és una conseqüència directa de ser un municipi turístic, que ha situat Calonge en el segon lloc del rànquing de poblacions gironines amb llicències d'apartaments d'ús turístic, després de Girona; i també en la segona posició en preu per metre quadrat, en aquest cas darrere de Platja d'Aro.

Després d'estudiar les opcions, el Consistori va apostar pel pro-

jecte de cohabitatge de Sostre Cívic i per negociar la compra d'un bloc de la Caixa, entitat amb la que va tancar un acord el novembre de 2017. Al març, es farà una crida a veïns de Calonge menors de 30 anys, que s'ajustin a uns requisits de renda i estiguin interessats en ser cooperativistes. El propòsit de l'Ajuntament, que també formarà part de la cooperativa i que enguany ha pressupostat 150.000 euros per al projecte -que igualarà el 2019-, és tancar abans de l'estiu la selecció de veïns per als 14 pisos disponibles.

La previsió de preus a Calonge

Els paràmetres econòmics de la primera cooperativa d'habitatge de Calonge seran, tal com ha detallat el regidor, una aportació inicial de 10.000 a 12.000 euros i quotes de 250 a 280 durant els primers 20 anys que, després, es reduiran fins a 110 o 120 euros. Val a dir que, des de fa un any, l'Ajuntament treballa per aconseguir un segon bloc d'edificis buit, propietat d'una altra entitat bancària.

Compartir serveis per viure la discapacitat amb independència

Usuaris i familiars de Mifas, que busquen una fórmula que permeti viure amb autonomia i amb les necessitats cobertes, s'han organitzat per estudiar les possibilitats de construir o de rehabilitar un habitatge

P.T.V. GIRONA

■ La demanda constant d'habitatge adaptat i en barris que tinguin serveis a prop va portar Mifas, l'any passat, a introduir el món del cohabitatge cooperatiu inclusiu entre els seus associats, que aquest gener ja han creat un grup de treball amb una segona sessió prevista per al març. El pont ha estat Sostre Cívic i el col·lectiu sènior que ja funciona a Girona, que va portar Josep Maria Ricart a explicar-los el projecte.

Aquest equip auspiciat per Mifas està format, bàsicament, per usuaris de l'entitat, però també pel familiar d'una persona discapacitada, un arquitecte, un treballador de l'administració

que hi col·labora i un integrant de Sostre Cívic.

La treballadora social de Mifas, Aloma Puigvert, va explicar que «la voluntat és consolidar-lo, que les persones interessades es comprometin, formin la cooperativa i comencin a valorar projectes»; que poden partir tant de la rehabilitació d'habitatges com de l'adquisició d'un solar. Puigvert va concretar que la possibilitat del cohabitatge ha mobilitzat dues persones d'entre 50 i 60 anys, «a les que l'opció de la residència no les convenç»; una noia més jove que ara viu al centre residencial de Mifas «i es planteja fórmula futura per viure autònomament»; i, va apuntar, «una mare que pensa en el futur del seu fill». En la seva opinió, «l'interessant és que ofereix un habitatge individual en el que es poden mancomunar serveis i suports, com el d'un cuidador, viure en comunitat i estalviar diners».

MARC MARTÍ

Sis-cents socis que fugen de l'especulació

► La cooperativa Sostre Cívic suma prop de 600 socis i promou un model d'accés a l'habitatge alternatiu a l'especulació, cooperatiu en règim de cessió d'ús, per al que assessoria i busca finançament.

ANIOL RESCLOSA